

## Í MELDRINUM

Martin Kúrberg

# Eg havi bara livað í 13 ár

**MISBRÚK** Hann er 43 ára gamal, men í veruleikanum hevur hann bara livað í 13 ár. Eftir tvær sjálmorðsroyndir tók hann í nakkan á sær sjálvum og nú roynir hann at hjálpa øðrum, sum eru komin í somu neyð av rúsevnum, sum hann sjálvur var í

## Áki Bertholdsen

– Nú gevur tað meining at fara úr seingini um morgunin. Eg havi konu og fimm børn. Eg havi fast arbeiði at fara til hvønn einasta dag og eg rindi mín skatt.

Jú, Martin Kúrberg er væl nøgdur við lívið í dag.

Men soleiðis hevur ikki altíð verið.

Longu tá ið hann var blaðungur, fór hann at drekka og tað vant meiri og meiri upp á seg.

Sum tíðin gekk var rúsdrekka ikki nóg mikið og hann fór eisini at taka rúsevni.

Men nú hevur hann verið edrúur í 13 ár.

– Eg plaga at siga, at hóast føðibraevið sigur, at eg eri 43 ár, er veruleikin tann, at eg havi bara livað í 13 ár.

– Øll hini 30 árin havi eg bara yvirlivað, sigur Martin Kúrberg.

Nú hevur hann halgað sítt lív til at hjálpa øðrum, sum eru í somu støðu, sum hann sjálvur hevur verið í tað mesta av lívinum.

Síðani, hann varð turlagdur, hevur hann verið í Danmark, har hann hevur nomið sær útbúgving sum rúsevnaáðgevari og nú hevur hann í fleiri ár arbeitt hjá Bláa Krossi, har hann er rúsdrekka- og rúsevnaáðgevari.

## Forsømdur smádrongur

Sjálvur fekk Martin Kúrberg ein ringan start í lívinum.

Hann vaks upp í einum misnýtaraheimi, har hann varð illa forsømdur og tað kom hann sanniliga at svía fyri.

Bæði foreldrini doyði í bestu árum og hjá Martin gekk bara ein veg og tað var niðureftir og tað var skjótt.

Longu tá ið hann var 15 ára gamal var hann bundin av rúsdrekka og síðani eisini av rúsevnum.

– Eg veit, hvussu tað er at

Og nettupp tað var avgerðandi fyri at tað til síðst eydnaðist honum at verða turlagdur.

– Tað skerst ikki burtur, at børnini, og serliga dótturin, vóru ein stór motivatión. Eg hataði meg sjálvan tí eg gjørdi akkurát tað sama ímóti mínum egnu børnum, sum varð gjørt ímóti mær og eg orkaði ikki tankan um, at eg skuldi doyggja frá børnunum bara tí at eg ikki fekk tikið meg saman at halda uppat at drekka.

*– Politisturin helt fyri, at tað var gott, at eg var hildin upp at drekka. Tá ið eg spurdi hann, hví hann helt tað, svaraði hann, at eg var so óluksáluga tungur at bera!*

vakna á einum platti aftanfyrir okkurt vertshús í Havnini.

Hann veit eisini, hvussu tað er at vakna í brummuni.

– Sjálvt um pappírini søgdu, at eg var vaksinn maður, var eg ikki annað enn ein brotin smádrongur innani, sum slókti sigarettir niður í armin í skúlagarðinum fyri at fáa onkran at leggja merki til mín.

Martin royndi fleiri ferðir at fara til avvenjingar, uttan at tað eydnaðist.

Hann átti tvey børn, men serliga var hann knýttur at lítlu dótturini, sum var ein ordilig »babbasa didda«.

– Tann arvin vildi eg ikki geva børnunum. Tí gjørdi eg av at fara til avvenjingar eina seinastu ferð.

Og tá eydnaðist.

Nú hevur hann verið turlagdur í 13 ár og er væl nøgdur við lívið. Hann hevur fingið trý børn afturat við kvinnuni, hann var saman við á ungum árum, men sum hann misti í fyra ár – og fekk aftur, tá ið hann varð turlagdur.

Hann nevnr til stuttleika, at stutt síðani kom hann í prát við ein politist.

– Politisturin tók í hondina á

mær og helt fyri, at tað var óluksáluga gott, at eg var hildin upp at drekka, sigur Martin.

– Tað kundi eg bara vera samdur í. Men tá ið eg spurdi hann, hví hann helt tað vera so gott, svaraði hann: Tí tú vart so óluksáluga tungur at bera!

Men Martin Kúrberg viðgongur, at tað var hart arbeiði at verða turlagdur.

– Tað kravdi øgiliga nógv av mær at leggja øll kortini á borðið

ístaðin fyri at revsa meg sjálvan, sum eg var vanur við.

## Brotnar sálir

Sjálvur heldur Martin Kúrberg, at hansara egna dømi er eitt heilt vanligt dømi um ein, ið fellur til rúsdrekka og rúsevni.

– Misnýtsla er ein avleiðing av, at okkurt heilt annað er galið.

– Tað er symtom!

– Tað er ein avleiðing av, at misnýtarin ikki hevur tað gott við seg sjálvan frammanundan.

Orsøkirnar kunnu vera so ymiskar. Talan kann verða um børn, sum veksa upp í misnýtaraheimum, sum hann sjálvur gjørdi og sum tí verða forsømd.

– Men tað eru eisini nógv dømi um børn, sum verða forsømd, tí at foreldrini eru so sperd fyri at fáa ein gerandisdag við húsum og arbeiði at hanga saman.

– Og so eru tað tey børnini, sum verða forsømd tí at foreldrini eru so upptikin av teirra egna arbeiði, finu húsum, dýra bili og nýslignu grasplenu, at tey mestsum gloyma børnini.

So eru tað eisini tey, har heimið dettur sundur av hjúnaskilnaði.

– Men avleiðingin er øgiliga ofta, at børnini verða gloymd. Og gloymd børn missa sjálvsvirðið. Gloymd børn fáa eisini eina forbronglaða sjálvsmynd av, at tey eru onki verd.

– Tað er ikki nóg mikið at hava stór og flott hús og nýsligna gras-